

Rhampsamides Aegypti Rex. Ferie Aegyptiorum.

Preestigie.

Ceres velum reliquit, fugiens Neptunum.

ut illi ajunt, descendisse vivum fertur sub terram, ed ubi Graci opinantur, sedes infernas esse, & ibi cum Cerere alca luisse; & aliquando victorem, aliquando victum fuisse: & fuissem iterum fuisse reversum; munus ab ea obtinentem, mantile scilicet aureum. Tempus a Rhampsamiti descensu ad reditum, dicebant feriaturum esse; idque ego ad memoriam meam scio observatum: & Sacerdotes pallium quoddam, quod intra unum diem detexerunt, uni e suis induere, & oculos mirra obducere: quem gestantem pallium, ubi in via deduxerunt, qua fert ad Cereris templum; ipsos redire, illo relicto. Hunc autem Sacerdotem, oculos velatos habentem, ajunt a geminis lupis agi ad Cereris templum, quod ab Urbe viginti stadia abest, & in eundem locum a lupis reduci. Velum Cereris aliter accipitur apud Latinos: equidem illud reliquit, evanescente corpore, dum raperetur a Neptuno. Natal. Com. lib. 5. Mytholog. cap. 14. & Gyrard. Synragm. 14. n. 10. Egimus, Tom. 2. T. 10. D. 7. n. 3. ex Petra-Sancta, de symb. Heroic. lib. 9. cap. 5.

DIES II. MARTIJ.

VI. N.

GRad. 12. Solis in Piscib. Felix: Darioius. At a Firmico econtra, quippe sub illo nati piscatores & phrenetici. Andromeda oritur in hoc gradu & juxta eundem lib. 8. cap. 17. & Junctin. lib. 5. sub illo nati, crudeles & carnifices obijcendi feris & in crucem tollendi. Idem Pontan. ut vidimus Isagog. Februar. n. 4. Etiam Oriuntur Chela & Libra. Albumasar. Vindemiator oritur, immutatur aer. Aetius, & Granuys. Arcturus occidit matutino. Ptolom. & Columell. Transstrum Navis Argus vespere oritur. Junctin. K. A. Praecedens in femore Herculis mane oritur. Alsted. Uranom. Juvenis bene ornatus retrò respiciens. Sphaer. Arab. Triangulus mane oritur. K. R. P. de Triangulo, seu Delta, in Isag. n. 6. E regione Arietis seu Numinis Ammonis collocatur ab Aegyptijs, dicuntque Portam triquetram, per quam Dij in Aegyptum ingressi: ita ut Domum Deorum immortalium, Numinumque coelum existimaverint. Kirch. 2. Oedip. Copt. p. 2. class. 7. cap. 7. Manil. 5. v. 723. Delatoneque tribus facibus. Vid. Hygin. de Sign. caelest. n. 18. German. Caesar in Phonom. Arat. n. 17. describit sic: Est etiam propiore Deum cognoscere signo Deltoton, si quis donum hoc spectabile Nili, Divitibus veneratum undis in sede notavit.

German. Caes.

Tris illi laterum ductus: aquata duorum sunt spatium brevior, sed clarior ignis.

2 Mors Malaleel, filij Cainam sub Noe, ann. 296. ante diluvium. Eutyeh. in Annal. Alexan. qui subdit, jam jam moriturum vocasse filium Jared, patrem Henoch, & praecipisse, a monte, in quem recesserant familiarum Seth, nunquam descendere propter periculum filiarum Cain. Unde dictus Jared, id est, descensus, quia in diebus suis, filij Seth, qui dicuntur filij Dei, descendentes de monte praevicati sunt. Alvares. de Tolled. Histor. Eccles. lib. 2. cap. 22. Non fuisse primogenitum, sed propter pietatem jus acquisisse; astitit Genebrard. Ann. 460. Inter Hebraeos, necdum inchoato anno secundo ab exitu Aegypti, oblatio Nathanael Principis tribus Isachar, in erectione & consecratione Tabernaculi, eisdem muneribus, quibus Dux Juda, die 1. n. 2. Numer. 7. 18. Hoc etiam die a Seder-Ol. cap. 7. & Leonard. Mario in K. signatur aqua lustralis ex vacca rufa in cineres redacta cum cedro hyssopo, coccoque bis tincto, & aspersi pro peccato cuncti Israelitae. Numer. 19. a 1. Hebr. 9. a 19. In terra Promissionis, ait Hieronym. Epist. 27. Montis Oliveti, in quo per annos singulos Vacca rufa cremabatur in holocaustum Domino; & cujus cinis exiabat populum. De aqua lustrali Ethnicorum, die 26. n. 4. Ab Adrichom. describitur post prodigium virgae Aaron in Tabernaculo floridae. Vid. d. 26. & n. cit. Anno 1. Ducatus Josue in initio mittuntur exploratores in Jericho. Serar. in Josue lib. 2. cap. 2. & Commentar. in cap. 6. quaest. 31. Abulens. hic a quaest. 9. & in cap. 4. quaest. 2. Vidimus pridie Philonis Biblii sententiam, sed Rabbini sentiunt fuisse Phineen & Caleb, hunc senem, & illum summum sacerdotem, illosque jussisse Josue simulare stultitiam, amentiam, vel fieri mutos. Ita R. Salomon. Alij asserunt missos fuisse opifices ac magistros rerum mechanicarum, vel fictiles ollas testasque gestasse; cum illisque pervenisse in Jericho. Serar. d. Post annum septimum Principatus Josue (ut optimè computant Theodoretus in Josue, quaest. 16. Abulens. in 11. Josue, quaest. 11. & 90. Ar. Montan. Masius, & Serar. in cap. 12. quaest. 3.) decreta est fors terrae promissae inter novem & semis tribus Israel: quia Moyses trans Jordanem jam diviserat terram inter Gad, Rubem, ac Manasse dimidiam tribum. Numer. 34. 14. Ita Joseph Gorionides in Histor. Judaic. ex Josue 14. In hujusmodi consilio decreta prima fors tribui Juda: 15. 1. Eo-

Obitus Malael.

Oblatio 2.

Aqua lustralis & vacca rufa.

Nascitur Obcd.

Finis nuptiarum Esther.

Antiochus Magnus recuperat deam.

Quando templum Numinis erectum in Aegypto?

Jason a Pontificatu deponitur.

Eodem die nascitur e Rhutide Obed avus David. Raschi, & Reuclin. Vide 25. Jul. n. 7. 3 Zorobabel anno secundo Darij Histaspis nunciat Judaeis, qui erant in Babylonia, facultatem obtentam & optatam redeundi in patriam. 3. Esdr. 5. 6. Eodem in die anno octavo Artaxerxis, finis sumptuosissimi apparatus celebritatis nuptiarum Eithers cum illo. Vide 2. Decemb. n. 3. Immo ut placet Rabbinis, praepulchritudine nimia Eithers acceleratae sunt nuptiae, ut ibid. dicemus, n. 4. 4 Anno ab hinc 248. & a victoria de illo parta, a Ptolemaeo Philopatore, ann. 5. Antiochus Magnus, inertiam, luxuriam Aegyptij Regis explorans, quoniam mancipium erat Veneris & Agathoclae meretricis, majestatis oblitus (ut ait Justin. lib. 30.) aggreditur valido exercitu in Judaeam subitam Ptolemaeo (prius expugnatis, quas primo bello amiserat, urbibus Phoeniciae & Coelestriae) Tandem victor Antiochus Judaeam sua ditioni adiecit: inquit Joseph. lib. 12. Antiq. cap. 3. Inhiavit etiam Aegypto, mortuo Philopatore, & ejus filio Ptolemaeo Epiphane, quinquenni relicto, verum sub tutela Romanorum; qui eum ab Aegypto removerunt cum tuto exercitu, uti dicemus, 5. Octobr. n. 5. Augustin. 18. Civ. cap. 45. asserit, Judaeos subtractos ab Antiocho, rursus sub jugo traxisse Ptolemaeum Epiphaneum. Ex similibus articulis & nomine Antiochi in utroque Syriae Rege, orta est diversitas opinionis, signantis templum sub Magno erectum in Aegypto, a quodam Onia Hebraeorum sacerdote, simile Jerosolymitano, cum illi faveret Ptolemaeus Epiphaes; cui sententiae adherere videtur Hieronymus, in Daniel. 11. 14. Verum cum communiori sententia Sacerdos ille signetur filius Oniae Sancti, & sub Regibus Aegypti Philometore, atque Syriae Antiocho Epiphane; tempus antevertitur templi in Aegypto extructi, uti vidimus 24. Januar. a n. 5.

5 Anno uno antequam praefatus Onias e Jerosolymis fugeret in Aegyptum juxta Briet. & tertio, postquam pater ejus amotus a Summo Pontificatu per fratrem Jasonem; hic etiam ab Antiocho Epiphane depositus fuit a munere surrepto fratri. Post triennij tempus dicitur, 2. Machab. 4. 23. Id est, post triennale tempus ab initio primae Antiochi expeditionis in Aegyptum, dum redijt triumphans, ut inquit Serar. hic. Perfidus ambitiosus tetendit insidias. Petavio placet, extructas fuisse paulo antequam Epiphanes denuo Aegyptum peteret; quod Tom. 1. Ephem.

rationalius videtur, ex excursionis Jasonis in urbem facta, de qua, 15. April. n. 5. Ita ergo instructus est dolus, ut refertur a v. cit. Menelaus frater Simonis Benjamitae (templi qui fuerat praepositus, & ob seditiones ab Onia Sancto e templo & urbe fuerat ejectus, uti referendum, 11. Decembr. n. 4.) non frater Oniae & Jasonis (ut delirat Joseph. 12. Antiq. cap. 6.) Jasoni moribus erat ac familiaritate conjunctus. Hoc usus pseudopontifex Jason, ad quodlibet facinus habili (qua de causa eum Epiphani commendabat, uti strenuum, industrium, & cuius muneris aptum) ut talenta promissa Regi pro Summo Sacerdotio, cum alijs xenijs portaret. Abusus ergo amici commendatione ac vulnerata fide, Menelaus tradita creditaque talenta suo nomine obtulit Antiocho, additis alijs trecentis; quibus in se retorfit emens a Rege summum, quod prius Jason emerat, sacerdotium. Quo quidem plenus rubore Jason, sicut Sanctum Oniam compulerat migrare in Daphnem sine officio; ita deceptus ab amico a munere usurpato amotus, fugit in Ammanitem. Sic ergo Menelaus acceptis mandatis a Rege, Jerosolymam venit: Nihil quidem habens dignum sacerdotio: animos vero crudelis tyranni, & fera belluae iram gerens. Ibid. a v. 25. Serar. Redan. & Sanctius hic a n. 15. Briet. Ann. 3833. Torriell. 3882. Adrich. 3792. Genebr. 3911. Petr. Comest. in Esther. cap. 11. & Petav. 1. p. Rationar. tempor. lib. 4. cap. 9.

6 Ex Summi Pontificatus vicissitudine praefata mendacium comminiscitur Joseph. lib. 12. cit. Concitata per Jasonem (ait) contra novum Pontificem Menelaum seditione, & populo in partes scisso; Tobia filij steterunt a Menelai partibus. Major autem populi pars factionem Jasonis sequebatur: quorum vim non sustinentes, Menelaus & Tobia filij recesserunt ad Antiochum, dicentes, se velle relictis patrijs institutis ac legibus, religionem Regis & Graecanicos ritus assumere: rogaveruntque Regem, ut sibi permitteret gymnasium Jerosolymis struere, &c. Pontificatu Menelai, nec hujus occasione minime erectum Jerosolymis gymnasium; sed sub Jasonem in initio regni Epiphani. Menelaus autem in Pontificem electus est postquam triennio Jason munere functus erat. Liquer, 2. Machab. 4 a v. 7. & 34. Qui fuerint filij Tobiae, videris, 18. Novembr. n. 6. (Menelaus ergo non diu in empto Sacerdotio perstitit, quoniam ab electore depositus simulatque promissa non solvit. Videbimus, 2. Septembr. n. 12.) De toto articulo fuse actum, 15. Januar. a n. 2. Post

Pro illo Menelaus eligitur.

Qui pessimus.

Seditio propter inruos Pontifices.